

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 4008/2024
Гзз1 1/2022
16.01.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Славко Аничих, адвокат из ..., против туженог АД „ББ“, са седиштем у ..., чији је пуномоћни Милош Лазаревић адвокат из ..., ради уплате доприноса, одлучујући о захтеву за заштиту законитости подигнутом од стране Републичког јавног тужиоца и ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4801/21 од 25.02.2022. године, у седници одржаној 16.01.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УСТУПА СЕ предмет Општинског суда у Младеновцу П1 12/09, Апелационом суду у Београду, ради оцене изузетне дозвољености ревизије.

Образложење

Пресудом Општинског суда у Младеновцу П1 12/09 од 08.09.2009. године исправљене решењем Другог основног суда у Београду, Судске јединице у Младеновцу П1 12/09 од 10.05.2010. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу изда пријаву М4 уплаћеног доприноса за 1991. годину, 2000. годину, 2003. годину, 2004. годину, 2005. годину и 2006. годину, као и да уплати Републичком фонду за ПИО – Филијала за Град Београд, пун износ доприноса за обавезно пензијско и инвалидско осигурање у корист тужиоца за радно место „референт финансија – финансијско комерцијални сектор“ са коефицијентом 5.56 у износу од 27.701,14 динара са каматом по стопи једнакој годишњој есконтној стопи Централне емисионе банке увећаној за 15% поена, применом конформне методе обрачуна на износе и са датумом доспелости као у њеном садржају. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова поступка плати 34.825,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 4801/21 од 25.02.2022. године, ставом првим изреке, потврђена је првостепена пресуда у делу става првог изреке којим је обавезан тужени да тужиоцу изда пријаву М4 о уплаћеним доприносима за 1991. годину, 2000. годину, 2003. годину, 2004. годину, 2005. годину и 2006. годину, и да уплати РФ ПИО – Филијала за Град Београд, пун износ доприноса за обавезно пензијско и инвалидско осигурање у корист тужиоца, за радно место „референт финансија – финансијско комерцијални сектор“ са коефицијентом 5.56 у износу од

27.701,14 динара и у ставу другом изреке и жалба туженог у том делу одбијена, као неоснована. Ставом другим изреке, приеначена је првостепена пресуда у преосталом делу става првог изреке, тако што је одбијен, као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да на досуђени износ доприноса за пензијско и инвалидско осигурање исплати камату по стопи једнакој годишњој ексконтној стопи Централне емисионе банке увећане за 15% применом конформне методе обрачуна и то: за фебруар 2005. године на износ од 3.400,00 динара почев од 15.03.2005. године исплате; за март 2005. године на износ од 3.261,67 динара почев од 15.04.2005. године исплате; за април 2005. године на износ од 3.664,17 динара почев од 15.05.2005. године исплате; за мај 2005. године на износ од 3.691,17 динара почев од 15.06.2005. године исплате; за јун 2005. године на износ од 3.823,00 динара почев од 15.07.2005. године исплате; за јул 2005. године на износ од 4.275,50 динара почев од 15.08.2005. године исплате; за август 2005. године на износ од 2.206,00 динара почев од 15.09.2005. године исплате; за септембар 2005. године на износ од 2.220,00 динара почев од 15.10.2005. године исплате; за октобар 2005. године на износ од 2.142,00 динара почев од 15.11.2005. године исплате; за новембар 2005. године на износ од 1.372,50 динара почев од 15.12.2005. године исплате и за децембар 2005. године на износ од 1.127,50 динара почев од 15.01.2006. године исплате. Ставом трећим изреке, одбијена је, као неоснована жалба туженог и потврђено решење Другог основног суда у Београду, Судске јединице у Младеновцу П1 12/09 од 10.05.2010. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости, због битне повреде одредаба праничног поступка из члана 361. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 125/04), а тужени изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном применом члана 395. ЗПП (погрешно навео члан 404. ЗПП).

Чланом 395. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 125/04, 111/09), који се примењује на основу члана 506. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена и против другостепене пресуде, која се не би могла побијати ревизијом по одредбама члана 394. овог закона, када је по оцени апелационог суда, о допуштености ове ревизије потребно да се размотре правна питања од општег интереса, уједначи судска пракса, или када је потребно ново тумачење права.

Како је Апелациони суд у Београду списе предмета доставио Врховном суду ради одлучивања о ревизији, а да претходно није дао оцену о изузетној дозвољености ревизије у овом спору у складу са чланом 395. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић